

Joulukuu
28. päiv
2010

Nummör
25 (221)

Leht mass erälde ostõn
5 kruuni (0,32 €)

UMƏ LEHT

VANA VÖROMAA RAHVA UMAN KEELN LEHT

2010 – võrokõisi pidosuurõsärgi aastak

Kae lk 2-3

Vello: kuis kirsturahha pästä?

Kae lk 4

HÄÄD VANA AASTAGA LÕPPU, TERVÜST, VÄKE JA ÖNNÕ VAHTSÕL 2011. AASTAGAL!

Magusapido Varbusõl

PEEDOSAARÕ KAISA

18. joulukuu pääval valiti Varbusõ muusigamõisan tõist kõrda kuldsõt makjust. Avidi kah tõist kõrda võitjat valli, a nigu mineväästagi, mu lemmik es võida.

«Kuldne maius 2010» avvohinna saanu Kolmõ Sõsarõ Hörgutisõ peedi-šokolaadikuuk oll pallo šokolaadinõ ja kangõ mekiga. Mullõ miildü inämb Tarto Wernereri kohvipoodi marmorkuuk ja

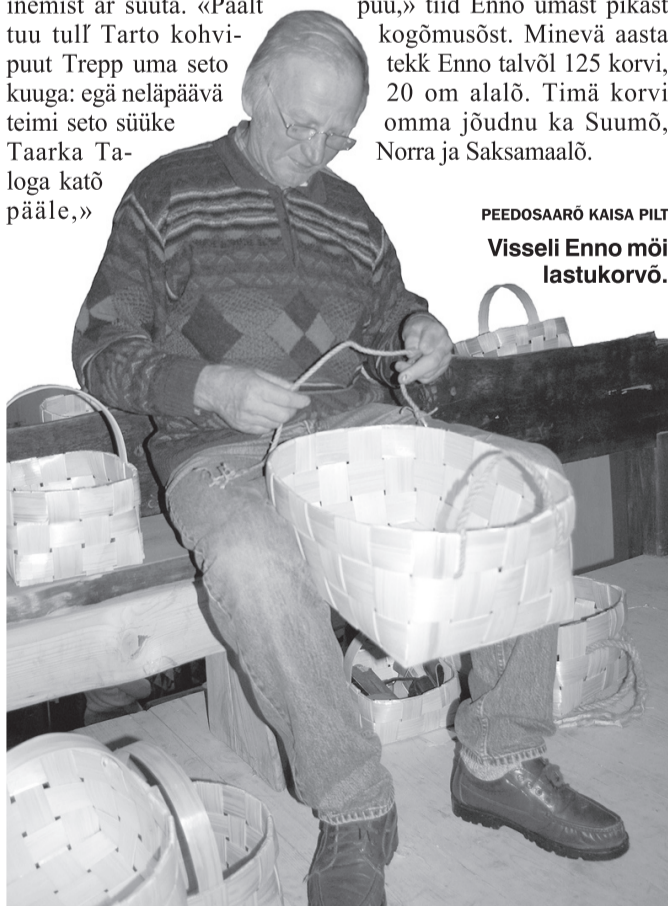

Mekmiskraam.

Timahava midägi nii esierälist mekki es olõ, ku mineväästaganõ Mõtsamoori kuusõnõglakomm (tuu maiasmoka jaos väega meeceperäne es olõ). Mekmistaldrik oll timahava lihtsäm ja žüriil (tuu tähendäs egäl mekjäl) tull mekmise iist vällä kävvü 25 kruuni. A et taldrigu pääl oll ka näütüses 30krooninõ Chocolaterie de Pierre trühvli, sõs pükä es saa ütski magusasõbõr.

Võitja magusameistri, üt kolmõst sõsarast, Visseli Triin (32) kõnõl, et sõsara ommaki timahava sügüest õnnõ sõõgipakmisõga ammõtin olnu.

Edimäne suurõmb ettevõtminõ oll Mooste mõisan 400 inemist är stüütä. «Päält tuu tull Tarto kohvipuut Trepp uma seto kuuga: egä neläpäävä teimi seto süüke Taarka Taloga katõ pääl.»

PEEDOSAARÕ KAISA PILT

Visseli Enno mõi lastukorvõ.

selef Triin. «Viimäte kävemi Talnan Gloria restoraanin ummi süüke pakman. Määnestki päähämäärmist mi tennü olõ-i, tuu teedüs, et sääne asi nigu Kolmõ Sõsarõ Hörgutisõ om olõman, om liiknu inemiisi piten.»

Sõsaril omma joba uma «hiti» olõman, näütüses suidsulihasibula piirak, a söögikaart om pallo tuun kah kinni, määne aastaaig trehväs olõma.

«Suvõaigu saa värskit kraami ja talvõl tuud, midä vanal aol talvõl stüüdi.» selef Visseli Triin. «Egä mi tuud Poola ja Hispania värki ei pruugi.»

Esä löüdsõ uma nuka

Minevädsest magusalaadast

oll seokõrdnõ ettevõtminõ tuu poolõst tõistõ, et pääle makõ oll ka käsitüülaad, kon olli esitettü nõardsovaiba, suka, vanust rõivist kahru, ehte ja pallo muud.

Silmä jäivä lastõst tettü korvi, miä olli kae et egäl neländal mõisauust vällaminejäl.

Kolmõ sõõgimeistrist sõsara esä Visseli Enno (62) nakaõs korvi kudamist opma kuvvõaastadsõlt uma esä mant. Parhilla omma nii timä latsõ ku latsõlatsõ kah joba kätt pruuvnu. «A egä seo tegemine är ei tasu. Om lihtsäle sääne talvõl hobitüü.» ütelf Enno.

Et saia hääd korvi, om vaia hääd lastu. «Mõtsast puu otsminõ om rassõ. Piät olõma suutsõ-tihhe mõtsa all kasunu puu.» tiid Enno umast pikäst kogõmusõst. Minevä aasta tekki Enno talvõl 125 korvi, 20 om alalõ. Timä korvi omma jõudnu ka Suumõ, Norra ja Saksamaalõ.

HARJU ÜLLE PILD

SÄINASTI ENNO

Üte lõpp om tõsõ algus

Kas tahati, ei taha – mi saami euroraha. Kupüüre, pallo münte ja mitot värmi cente.

Et olla innovaator – meil eurokalkulaator.

Tä kõik su krooninumbre muut eurodõhe ümbre.

Tulõ vahtsõnõ aasta – mi euro ruttas aasta. Saa talle õnnõ suuvi, tä kursikangust pruuvi.

Miil hallõ Eesti kroonist – jäi ilma uhkõst troonist. Viil mõnõ lühkü päävä, sõs mälehtüse jäävä.

Näes Kerest viil vai Hurta, Tammsaarõl saanu kurta:

«Näi Jakobsonni harva, miä Koidula tuust arvas?»

Mi eurot kumardami, a kruuni jumaldami. Las olla euro vingõ – kruun jääse rahva hinge!

Nuuri fotonäütüs Võromaa muusõumin

HARJU ÜLLE

ylle@umaleht.ee

Võromaa muusõumin saa nätä esierälist fotonäütüst: ülekaehust Tarto korgõmba kunstikooli fotoosakunna tudõngidõ parõmbist piltest. Välän omma ka katõ vana Võromaa fotokunstnigu, Jänese Mari ja Konsapi Kaia pildi.

Räpinält peri Kaia üt pilt kujotas Lämmäjärve-viirset ello ütten kuiovidõ kalloga, tõnõ om kunstfoto «Pisaratekitaja». Et Võrolt peri Mari pildi pääl om kujotõt ilma rõivilda inemist, tuust saa külh arvo õnnõ pildi-allkirä perrä, a tuu iist om illos kaia värmimängu.

Näütüsel omma välän paarikümne fotokunstnigu pildi. Umast esierälidsest fotost «Perepilt» kõnõl lahkolõ Tarto miis Joala Tiit (26). Timä nokitõ tuud nätal otsa: kliipse arvudi abiga sugulaisi pildi kokko.

«Pildi täpne nimi om 21 aastakka perekunda, tuu om läbilõigõ kõikist mi perre piltest, mis 21 aasta jooksul tettü. Seo rõnnalats imä üsän om mu sõsar Sirla, kolmanda kursusõ fototudõng ja timä pildi omma

HARJU ÜLLE PILT

Fotokunstnik Joala Tiit ja timä «Perepilt» – 21 aastaga jooksul tettüist fotodõst kokko kleebitü.

kah näütüsel nätä,» näüdäs ja selef Tiit.

Tä kõnõl, et om pildi pääl ka vigurit tennü: näütüses «istus» mõnõ inemise üsän tä esi: üskä om kleebitü latsõpõlvõpilt. Vanõmba vele latsõpõlvõpilt om kleebitü timä naasõ ja tütre mano. Tiit ütelf, et tälle miildüs mängi ao ja mälu mõttidõga.

Ka pildi tagapõhi om tähtsä: tuu kotussõ pääl Tarto veeereliina aian tege Joala suguvõsa egä keväjä perrepilte. «Murõ om

tuu, et suguvõsa om nii suurõs kasunu, et väiku vislapuu, miä oll varramba nii ilosalõ tagapõhas, ei paistu inämb perre takast vällä,» kõnõl Tiit.

Tiidu pere om suur: täl om kuus velle-sõsarat. Vanõmb veli Kaarli eläs vanal Võromaal Põlgastõn ja tege puutritüüd Kanepi kooli man.

«Perepilt» oll jupp aigu õnnõ Tiidu arvutin, vällä trükki sai tä teno seo pildinäütüses ülespandmisõlõ. «Nuuri fotokunstnigõ

jaos om maalisuurusdõ foto tegemine kallis lõbu: kõgõ veidemb kulus tuu jaos 1500-2000 kruuni, sakõst inämbki,» selef tudõngidõ oppaja, fotokunstnik Kalve Toomas.

Kunstikooli fotoosakund olõ-i saanu säänest ülekaehusnäütüst tetä pia kümme aastakka, tuuperäst saagi näütüst kaia mitmõn Eesti otsan. Võrolõ sõitsõ näütüs Narvast ja tuud saa Võromaa muusõumin kaia viil kats kuud.

Aituma, hää sõbra!

2010. aastak om Uma Lehe jaos olnu häie sõpru aastak. Hää vana Võromaa inemise omma meile timahava nii hulga kõlistanu, kirotanu vai esi toimõndusõst läbi astnu, et säänest asja olõ-i innembi olnu.

Tuu pääle om õnnõ hää miil. Hää, ku saat inemist avita, ku täl määnegi murõ om, vai niisama tsipakõsõ elost kõnõlda. Viil parõmb, ku inemine tuu teedüst, midä om hää ka tõisilõ lugõmisõs lehte panda. Vai kirotas nii ilosa kirä, et õkva vesi tulõ silmä, ku loet. Nigu seo jõulukiri tsipakõsõ allpuul.

Aituma teile, hää vana Võromaa inemise, et Umast Lehest piäti ja avitati lehte parõmbas tetä! Looda, et saami ti käest tukõ ka vahtsõl aastagal. Esi püvvämi umalt puult vasta anda sändse lehe, midä om hää ja huvitav lukõ.

Hääd vana aastaga ärsaatmist ja kõkkõ parõmbat vahtsõl aastagal!

RAHJU ÜLLE, päätoimõndaja

UMA LEHT

Telmisenummõr 00917

Ilmus egä katõ nädäli takast tõsõpäävä

Toimõndusõ aadrõs: Tartu 48, 65609, Võro liin

E-post: info@umaleht.ee

Päätoimõndaja: Ülle Harju 78 222 21, 56 606 494
info@umaleht.ee

Keeletoimõndaja: Laivi Org laivi77@hotmail.ee

Latsinuka toimõndaja: Mariko Faster 56 213 177
mariko.faster@gmail.com

Välläandja: Võro Selts VKKF

Trükjä: AS Võru Täht

Lehe välläandmist tugõva:

Riiklinõ Vana Võromaa kultuuriprogramm ja

Uma Leht Internetin: WWW.umaleht.ee

Papriõlehe-kujolist Umma Lehte saa lukõ ka Internetist www.netiajakiri.ee päält!

Jõulurõõm

Haani valla väikesch Pressi koolih alost vahtsõnõ kooliaasta. Aasta olf 1943 ja ma käve 5. klassih. Koolih nakati viisnukkõ asõmõl haakriste joonistama.

Võisõmi jäl pitä jõulõ ja tetä jõulupito. Naksimi joba varra opma luulõtuisi, laulõ ja tandsõ. Ku jõulupido nakaš kätte jõudma, saimi arvu, et jõuluvana ei tulõki, om nii vaenõ, et kotti panda ei olõ midägi.

Kuusõmõts olf koolimaja takah, hõpõdsõ küündlejala olõmah, a küündlit es saa koskilt.

Meil olf väega kinä vanõmb oppaja Udrasõ Lilli (kirämche Jaigi Juhani sõsar). Tä ütelf latsilõ, et toogõ kotost, mis kellelgi om anda. Olf palfõ noid kah, kellel midägi es olõ tuvva. A kokko tuudi hulga munnõ, tsiarasva ja jahhu.

Koolijuhataja Rikkas Eduard (meil kats oppajat olfgi) sai valla luaga mõnõ kilo tsukrut. Mi, suurõmba tütrigu, tõimi kotost savikausi, puuluidsa ja panni. Leimi rasva tsukruga vatulõ, muna ja jahu sisse. Hõõrimi lavva pääl pudõldõga ohkõsõs ja lõiksimi präänigu.

Meil olf koolimajah katõ klassi pääle suur savikiviah. Tuu küteti kuumas ja küdsõsimi väega hää präänigu. Mi küdsi õks mitu päivä. Mitu korvitüt sai präänikit.

Munnõ olf viil hulga üle jäänü. Teimi kõoossõst vispli, leimi tsukru ja muna vatulõ ja küdsõsimi munakoogi. Lõigimi tükes ja pannimi präänikidega paki sisse. Vähämbä latsõ kliipse paprõkottõ ja meil saiva suurõ ja magusa paki. Teimi paki ka noilõ väiksile latsilõ, kes kotoh olf ja pidolõ tulli.

Koolijuhataja käskse poissõl kotost lambarasva tuvva ja sis meisterdedi esi küündle. Paprõtoro otsa panti kardokast punn, säält läbi toro puuvillanõ lang tahis ja toro valõti täüs sulalambarasva, millele olf ka mehitside

vaha lõhnas sisse pant. Panti aknõlaudu pääle jahtuma ja küündle olf olõmah.

Jõuluvana müts, habõna ja mäntli olf vanast aast olõmah. Meil laulu, luulõtusõ ja näütemäng selge ja jõulupido võisõ tulla. Ma mäletä, et lugõsi õkva ilmunut Marie Underi luulõtust: «Astun vaikselt jõululumist rada üle kannatanud kodumaa.»

Esä tegi meile vahtsõ pargitust lehmänahast tsuvva ja imä ummõl mullõ vahtsõ villadsõ kleidi. Kõigil olf tsuvva jalah, sääl es olõ midägi imelikku.

Kuus sai illos. Latsil olf tettü paprõst õgasugutsit kauristuisi ja küündle hõpõkukkõ-jalguga olf olõmah.

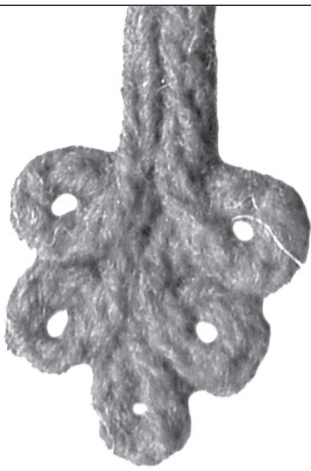
Meil olf hõrila kah. Hõrila-meistri Kriisa latsõ käve meil koolih ja timä tegi meile hõrila, midä es olõ suurõmbihki koolõh.

Ku pidoõdak kätte jõudsõ, sis tullf nii palfõ rahvast ümbretsõõri küllist, latsõ saani pääl, et mi väikene koolimaja tahtsõ lahki minnä. Es olõ meil ruumi näütemängu mängi ega tandsõ tandsi. Koolijuhataja mängse hõrilit ja rahvas laulsõ latsiga üteh jõululaulõ, jumalasõnalaulõ ja esämaalaulõ. Rahvas laulsõ ja iksõ.

Ku jõuluvana tullf ilosa verevä mäntli, mütsü ja pikä habõnaga ja nakaš pakkõ jagama, sis olf väikeisi latsi nii palfõ, kes tahtsõ värssi lukõ, et meile, koolilatsilõ, anti paki niisama kätte. Toda rõõmu ja silmi helkämist ei mõista seletä, mis olf väikeisil latsil, ku paki kätte saiva!

Ku ma nüüt näc ummi latsõlatsi tuima näoga ummi kingitõsepakkõ arotamah, sis mõtlõ, et kül ti, latsõ, olõti ilma sündünü õnnõligul ja rikkal aol. Jummal hoitku sõa ja nalä iist!

NIIDÜ (PRESSI) HELI

Tamra Kaidu mäntliperijä

Mul es olõki plaanin laskõ hindäle suurtsärki tetä, a timä tullf õks mu mano.

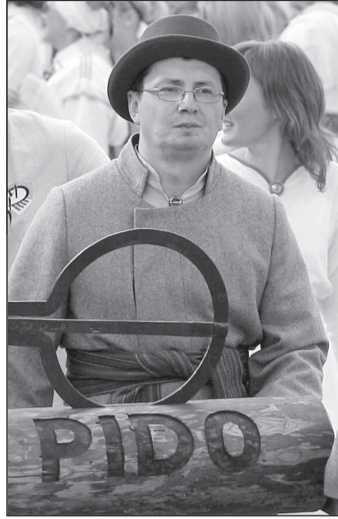
Lugu olf sääne: laulumii Tamra Kait pidi hindäle inne Umma Pito suurõsärki laskma tetä. Mõõdi olf joba võedu ja tükü vällä lõigadu, ku Kaidul midägi helüga juhtu ja tuju lätõs nii är, et tä pidolõgi minnä es taha ja suurtsärki kah es taha.

Saisõva sis umblõja man Kaidu perrä vällä lõigadu rõivatükü ja uutsõva, et kiäki tulnu ja noist hindäle kuvvõ ummõlda lasknu. Kiäki es lää. Ma sis lõpus lätõsi. Mõõdõti minno, tükü lõigati mu perrä parras ja ummõldi kokko.

Niimuudu, puulkogõmalda, sai ma hindäle suurõsärki. Hää miil om iks kah, salamiisi, sis ku kiäki ei kuulõ, ütle ma õks, et olõ Tamra Kaidu mäntliperijä. No ja tuu omgi jumala tõtõ, ega faktõ vasta vaiõlda ei saa.

Ku om määnegi tähtsamb pido, sis olõ suurtsärki õks kandnu. Ja tiiäti, taa om joba küländ tunnõt Võromaa märk. Ku mi Kalla Urmassõga lätõsimi Mulgi-maalõ Kärstnä koolimaja, kon peeti Adamsoni luulõvõistlusõ avvuhindu andmisõ pito, sis sai ma tuust arvu. Ollimi koolimajast küländ

2010 – võrokõisi

kavvõl, ku maja mant hõigati: võrokõsõ tulõva! Es saa nä meid nii kavvõst näo perrä tunda, iks kuvvõ perrä, mis muud!

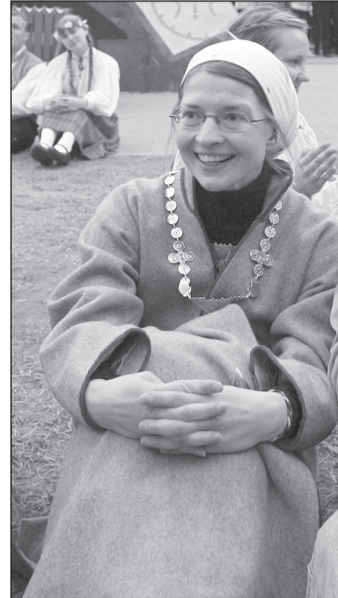
Noilõ, kiä vanalt Võromaalt presidendi mano vastavõtulõ läävä, soovida ma kimmäle laskõ hindäle suursärki tetä. Sis om iks kõrraga nätä, et võrokõsõ, hallivatimehe.

RAHMANI JAN

Ojari Triinu suurõsärki saaminõ

Lugu olf sääne, et seo aastaga kevjä sai ma 35aastadsõs. Ja joba tükü aigu inne ütli kõigilõ, et tüüd om Uma Pido kõrraldusõga niivõrra palfõ, et sündümise päiv tulõ edesi tougada ja määnestki pito ma ei tii ja kingitüisi ei ooda.

Tuugipoolõst teivä mu hää kolleegi Võro seltsist ja Võro instituudist sändse tükü, et anni mullõ sündümise päävä hummõgu pidolidsõlt üle üte paprõ. Sääl olf kirän, et tuu ettenäütjä või minnä

KEILI ANDRESE PILT

Vabaherrä suursärk

Mul om kats ihoumblojat, ku midägi esierälist ja rahvalikku vaia om. Üts om Kauksi Ülle, timä ummõl mullõ mu vanaimä 60 aasta iist koetust rõivast kärbläse-secnekirjuga hammõ, ja tõõnõ om Kangro Ulve.

umblõja mano, kiä tälle suurõsärki umblõs, ja masmisõ pääle piä-i ma sukugi märkmä.

Muidoki es lasõ ma tuud hindäle mitu kõrda üteldä ja nii sai Umas Pidos uhkõ suursärk valmis. Uma Pido Indsikurmun olfgi edimäne kotus, kon mul taa sälän olf.

Päält tuud olõ tedä peris palfõ sälgä pandnu, nii pidolõ, laatu ku konvõrendsilõ. Särk pidä lämimind, a aja-i ka kuumas, ma olõ taaga olnu nii tarõn ku pikä külmä päävä Lindora laadun – tüütäs egäl puul üttemuudu häste.

Ku Hispaania ja Läti noorõ vabatahtligu minnu suurõnsärkin näi, ütli nä, et näe vällä ku kuninganna. Ja tõõtõst – suursärk lask sälä sirgõs aia ja hinnäst uhkõlt ja suursugutsõlt tunda, olõmada samal aol ülearvo krabin.

OJARI TRIINU

Uma suvidsõ näütemängu perämidsel näütamisel olf kah sälän, ai viil tsilga verevä veini pääle, a õnnõ raputi kõrra, vein sattõ maaha ja es jää määnestki plekki, hää rõivas om.

Ja mullõ seo nitt sobis muu kraami mano, Ilvesse rahvarõiva ommaki etnofuturistligu, rohkõmb vabaherr vai esiki piraat, ku talo-peremiis.

ILVESSE AAPO

Kuis hindäle vana Võromaa suurtsärki saia? Teedüst ja nõvo saa küssü Eich Rõivast saa laskõ ummõlda, a võit ka esi tetä. Täambädsehe päivä pasva suurõsärki matõrjaali ja tegom kiä ka umblõjidõ jaos nitte (lõikit) avit' tetä.

Ummamuudu õhupalli

PLUMANNI KAJA-RIINA

Mi elli Kubijal töösõl puul järve ütlen ilmatuulilõsan puu-majan. Tuu õll õlnu inne üte vanatütrigust aadlipreili uma, kes õll 1939 är Saksamaalõ län-nü.

Meil õll töösõ kõrra pääl elä-mine, kost sait minnä rödu pääle ja tuu all õll pal-kon, mis õll triiki täüs kastõ ja kohvrit. Sääl alomadsõ kõrra pääl elli-va üte vinläse (Anikini pere), kes olliva sõa lõpun Saksamaalt tulnu.

Majan õll ütõs küük, midä pidimi sis kolmõ perre pääle jagama. Imä mul vinne kiilt es mõista, a tuu vinne provva õll õlnu uma korgõst ohvitserist mehe tõlkja ja mu imäga kõnõl saksa kiilt.

Täl õll peris suur kõtt jo iin ja Sergei sündügi jo sügüse, ku ma latsiada lätsi. Valja, näide vanõmb lats, õll must aastakõsõ noorõmb, a tahtsõ iks mukka väega mängi.

Ütspäiv pallõlgi tuu Ksen-ja-tädi sis minno umilõ latsilõ seltsis. Näide suurõn tarõn õlli kõik saina ilmadu-suuri pilte täüs. Pallit pakso-naisi hobõsõ sälän, puio otsan jä järve veeren. Sis õll viil hõpõst ja kullast suuri kaussõ.

Veranda pääl sis ma näigi nuid laeni kohvrivimu. Valja õll sääl vist joba revidiirnu: suurõ maalivirna takast võtt papist kasti, kon õll pallo väikumbit papist karbikõisi,

PLATSI LIISO TSEHKENDÜS

egänüten kats säänest nigu õhupalli, a nuu es lää tsõdri-kus, ku puhksõtt täüs. Inne õlli nä nigu kummist tsõdri, mis pidi vällä kerimä.

Tuu Sergei istõ kõron, sääne alla aastanõ poiskõnõ, toolõ andõmi ka paar palli kätte, esi õllimi iks väega uhkõlt kum-malgi kuus tükkü peon.

Tuu täüs puhkminõ õll iks peris kõva tüü, selle et nuu palli olliva õlidsõ ja nuil õll sääne hää maik kah viil man, et Sergei sei üte viil är kah ja töösõ saimi täl kurgust kätte.

Lätsimi sis vällä paraati te-gemä, a et rahvast ka olõs meid noidõ pallõga nägemän. Lätsi-mi Kubija puhkõkodo mano. Imä õll sääl õdõ-pernaanõ, a tuupäiv pidi tä kellegi asõmõl raamadukogon olõma.

Parajahe õll sääl Ernesaksa kuur puhkaman. Nuu mehe mängsevä saalin piljardit, ku ma säält noidõ pallõga läbi lätsi. Osa palli jäti ma Valja kätte, selle et ma es mahu us-

sõst suurõmba pundiga läbi.

Oh sa armas aig, kõik mehe naksiva suurõ helüga naardma ja küssevä, kost ma palli sai. Ma ütli, et nuid om vällä viil latsõkõro külän ja neli kohvri-täüt koton mi all elävä Vinne ohvitseri palkoni pääl, kes tulf päält sõta Saksamaalt katõ kuurmaautotäve kraamiga.

Mehe jätivä mängmise kats-ki ja lätsivä alla kõro mano. Ma lätsi imä mano ja loi vihõst nuid nimmi, kes õlli raamatit lainanu. Georg Ots ja Gustav Ernesaks. Tuu õll nii põnnõv nimi: ma iks mitu kõrda ütli hernesäks ja hernesäks.

Imä üteli, et nuu mehe mäng-vä sääl iin piljardit ja mille nä sääl nii naariva inne ku sa tullit. Imä pallõl mul istu sääl umma lavva takan nikani ku tä käü sääl all kõro man är.

Vahepääl tull sinnä ütõs haigõ jalaga vanamuur, kellel õll kerge hapõn lõvva otsan ja küsse, et kas latsõ toosi tälle poodi mant üte bellamoor

kanaali. Nuu pidi paberossi olõma. Kirof viil tuu paprõ pääle ütles, andsõ raha ja üteli, et ülejäägi iist osta kompvekke.

Imä käsk meil kibõhõhe kodo minnä ja pal-li sinnä tagasi panda, kost mi nuu võtimi. Koorimehe küssevä, et kon nä saasi pallipere-miist nätä, nimä tahtva kah noid pallõ hindäle saia.

Näütsimi sis töösõlõpõolõ järve tuud mi maia ja esi lätsimi poodi poolõ, pikä palli käen. Tii pääl ma iks kõrda kõik aig bellamoor kanaal ja bellamoor kanaal, sis viil hernesäks ja orgi ots ja jäl algusõst pääle.

Valja rüükse ka kõva helüga mu perrä ja ku mi poodi mano tullimi, õll papõr är kaonu ja bellamoor kanaal meelest länü.

Kadonu Lepä Liide sis küsse, et mis sis latsilõ ka möömi. Ma sis ütli, et ütõs hernesäks ja ülejäänü iist kompvekke. Õll peris tükk aigu seletämist, a nuu paberossi saimi kätte ja kompvegi kah.

Perän, ku tullimi puhkõ-kodo mant jälki müüdä, laulsõ treppe pääl Erästvere (ullimaja) Aadu. Miihikoori mehe õlli naarust kõvõran, ku Aadu laulsõ: «Edimänc pauk pandsõ hinge kinni...»

Mi, kuvvõnõ, viiene ja alla aastanõ lats, teimi umma rongikäüki tosina täüspuhu-du kantossiga.

Pääarst Sutternipper õll naarust kõvõran ja ahmsõ õhku. Mi, latsõ, mõista õs tuust midägi.

Kurategijä nõvo andma!

Nojah, kiä toda ulli juttu nüüt aigi, et inne eurot hindu ei nõstõta? Inämbüisn puutõn om säändse lubahusõga kleepekas kah ussõ vai saina pääl – a hinnal hindäl om külh luba-huisist tävveste savi!

Poolõkilõnõ kohvi-pakk näütüses mass Poolõkilõnõ kohvi-pakk näütüses mass Poolõkilõnõ kohvi-pakk näütüses mass

Kõgõpäält tulõ eräkõrra-lidsõlt rassõ ilm. Sõs nõsõs dollari väärtüs, jäään om kah veidükese kõvavõitu ja saagi jälki pensuliitriile 40 senti mano panda. Ja ku pensuliitri nii pallo nõssi, om selgemb, et tõsõl kaupmehel om no pallo kallimb naisi alopükse ja rõnnahõitjit puuti tuuva.

A mõni näet võit lotoga ja omgi elo kõrran. Ütspäiv õlli Rakveren, tahtsõ alkoholiletist suitsu võtta.

Inne minno kõik säidse inemist osti Bingo-Loto piledi. Oodi umma järkekõrda ja es jõvva kuigimuudu är uuta. Südsuumehele ei olõ jo nii pallo aigu ku hariligul inemisel...

Novot, a joba om õhtulchen uudis, kon värski lotovõitja, kiä sai 5 382 819 kruuni, and teedä, et võidõdu raha iist taht tä olla umalõ naasõlõ miis suurõ algustähega...

Õkvalt nätä, kuimuudu raha inemise är tsurk! Algustäht?

RUITLASÕ OLAVI, tiidjämiiis

Hallõ miis, sul om nii pallo rahha, et sa võissi umalõ naasõlõ miis suurõ emmiga olla, a sa kõnõlat suurõst algustähest... A tõsõlt-puult, ku mõtlõma nakkat, sõs ei olõ väi-ku emmiga kah halv ellä, ku 5,3 miljonni karmanin om. Tuu ei paistu rahaunigu ta-

kast vällägi. Ostad tuuvõrra suurõmba massina... Kõrralik massin tege kõik ihõlidsõ ja vaimlidsõ hädä tasa...

A ku pää om hää, hoiat ilma lotovõiduldagi pää vii pääl. Näütüses miilhääd nõudmisõn süüdü mõistõtt ja poliitikast tagasi tõmmanu Reiljani Villu om lõõdnü hindäle nõvvoandja ammõdi. Ilda aigu võtsõ viil üte nõvvoandmisõ tüü manogi, ku läts Kunmani Vello Silikaat Grupi nõvvoandjas.

Kimmäle mõist Villu-poiss hää nõvvo anda. Ma mõtlõ, et tegeligult võisi kõigil kurategi-jil olla võimalus nõvvo anda. Umma tüüd nä tundva.

Säändse asatundja nigu polit-seitapja Kalda Romeo ja tuu keskurtu liaragoja Savka Vassõ, kiä uma naasõ, ämmä ja kasupoja tükes ragi ja kraani-kausist alla lasksõ – näide tiidmiisi võinu näütüses filmi-tüüstüsen pruuki. Vai toro-firmasiid huvitanu kimmähe, kuis ämmä kraanikausist alla laskõ. Et tsõlgiviitõrrõ kõiki võimaluusi puht tiidõsligult lõpuni är pruuki...

Kuuluda

Kuulutusõ saatkõ info@umaleht.ee vai kõlistagõ tel 78 22221

Müü

Müü söödäkaara ja söõgiher-nest. Tel 5621 3174.

Latsilõ

Vastussit oodõtas 6. vahtsõaastakuu pää-väs: Uma Leht, Tartu 48, 65609 Võro liin vai info@umaleht.ee.

T	K	K	M	S	K	M	K	K
I	O	A	A	U	U	A	I	U
L	L	R	T	U	L	I	H	N
L	M	I	S	V	L	K	V	A

Muudaq egän sõnan ütõte tähte (tummõn kastin) nii, et saat tõsõ sõna. Vahitustäheq ommaq: E, E, U, Ö, H, L, M, M, P, K pu nõt täheq õigõhe järkekõrda, tulõ vällä ütõ sõna, miä tähendäs võro keeli lumeheles. Kaeq ette: ütõ täht või kõlvadaq mitmõ paiga pääle!

Mineväkõrdsõ mõistatusõ vastussõq: kats silmä kassil pään, kolm jalga vokil all, neli nukka tarõl, viis sõmõ latsõkäl, kuus nakla hobõsõravvan, säidse päivä nädälän, katõssa jalga hämmäl, ütessä kurikut keegimängun, kümme kõdarat vankritõõril. Avõhinna saa Kautsi Crislyn (6) Missõst.

